

4969.

II

ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਤੇ ਸਹੁਰੇ
ਭੈਣ

Acc No. 4969.

Sr. No. 539

ਅਪਰੇਖ ਗ੍ਰੰਥ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਨੇ ॥ ੧

ਏਨ ਮਃ ॥ ਅਰਥ ਪ੍ਰਥਮ ਮੂਰਤਿ ਲਿਖਿ ਮਤੇ ॥

ਓਅੰਤਤ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨ ਤਮਨੇਨ

ਮਃ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋ ਸੁਕਾਰ ਰਜ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਕੋ

ਅਰਥ ਪਤੰਗ ਗਿਆਨ ਕਹਤਾ ਹੋ ॥ ਤਤ

ਹੋ ਸੰਤਨੋ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਇਸਕਾ ਬੀਚਰ

ਕਰਨਾ ਅਪਨੇ ਵਰਨਾ ਅਸਮ ਕਾਜੇ
ਧਰਮੁ ਸੋਈ ਕਰੀ ਅੰਤ ਪੁਰਾ ਅਤਿ ਸੁਭ ਪਸਾ
ਬਜਬਾਸੀ ਪੁਰਮੇ ਸੁਗਦਿ ਅਲੁ ਹੋਵੇ ਤਬ
ਰਖ ਕੋਚਾਰ ਸਾਧਨਾ ਪਾਪ ਤਿਹੋ ਤੇਹੋ ਤੇਸਾ
ਧਨ ਚਾਰ ਕਵਨ ਹੋ ਸੋ ਸੁਦਾ ਬੇਰਾਗ ਬ
ਬੇਕ ਸਮਦਮਾ ਅਸ ਬੇਰਾਗ ਕਾ ਸਰੂ

ਪਕੀਐਤੋ ਜਬਕੁਮਾਕੇਲੋਕਤੇ ੨
ਲੋਕਰਿਅਰਬਿਸਨਲੋਕਤੇਲੋਕਰਿ
ਅਰਬਿਸਨਲੋਕਕੇਜੋਰੋਗਾਰੋਤਿਨਕਉ
ਕਾਗਵਿਸਟਕੀਨਿਅਣੀਜਾਣੇ। ਤ
ਬਜਾਣੀਐਜੁਵੇਗਾਰੁਉਪਾਜਿਅਰੇ
ਅਰਬਬੇਕਕਾਸਰੂਪਕਰੀਐਤੋ।

ਆਤਮਾ ਜੁਹੇ ਸੋ ਨਿਤ ਹੋ ॥ ਅਵਰ ਜੁ
ਕਛੁ ਦੇਖੀ ਤ ਹੋ ਜੋ ਅਨਿਤ ਹੋ ॥ ਏਹ ਨਿ
ਸਚ ਜਬ ਉਪਜੈ ਤ ਬਜਾਈ ॥ ਐਹ
ਬਬੇ ਕਉ ਪਸਿ ॥ ਆਹੋ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦ
ਵਾਸ ਨਾ ਕਾਤਿ ॥ ਆਗੁ ਕਰਨਾ ॥ ਅੰਤਿ
ਹਿ ਕਰਨ ਤੋ ॥ ਏਹ ਸਮਕਾਰੁ ਪਹੋ ॥ ਬ

ਹਰਤੋਇਦ੍ਰਿਅਮਾਬਿਖਮਾਸਿਉਰੋਕਣੀ ॥ ੩ ॥
ਆਏਹਦਮਕਾਰੂਪਹੋਗਬਿਖਮਾਭੇਹ
ਟਰਹਦਾਇਸਕਾਨਾਮੁਉਪਰਤਹੋ॥
ਸਭਨੇਦੁਖੋਕਾਸਹਦਾਇਸਕਾਨਾਮੁ
ਤਤਿਖਮਾਹੋਗਬੇਦਾਂਤਸਾਸਕਾਮੁ
ਗੁਰੋਕੇਵਚਨੋਬਿਖੋਪੀਤਕਰਣੀਇਸ

ਕਾਨਾ ਮੁਸਰਧਾ ਹੋਯਾ ਚਿਤ ਕੋ ਸਦਾ ਰੋਕਣਾ
ਇਸ ਕਾਨਾ ਮੁਸਾਧਾ ਧਰੁ ਹੋਯਾ ਹੋ ਪਰਮੇ
ਜਰ ਏਹ ਜੀ ਸਾਹ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਿਉ ਕਰਿਕਾ
ਟਉ ਜਬ ਇਹ ਇਛਾ ਉਪਜੈ ਤਬ ਜਾ
ਈਸੇ ਜੁ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਇਛਾ ਹੋਯੋ ਜੇਸੇ
ਵੇਰਾ ਗਾਬ ਬੇਕਸ ਮੁਦ ਮਚਾ ਰੋਸਾ ਪਨ

ਗਿਆਨ ਕੇ ਹੋ ਤੇ ਸੇ ਉਪਰਤ ਅਦ ४

ਏਹ ਭੀ ਗਿਆਨ ਕੇ ਸਾਧਨ ਹੋ ॥ ਇਨ੍ਹੇ

ਧਨ ਸਾਥ ਜਗਤ ਜੁ ਹੋ ਪੁਰਖੁ ਤਿਸਨੇ

ਗਿਆਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ॥ ਇ

ਚਾਰ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਹੋਤ ਨਹੀ ॥ ਜਿਉਂਦੀ

ਪਕਾਉਂਤਿ ਮਰਕੀ ॥ ਆਵਸਤੁ ਲਭਤੀ ॥ ਅ
ਇਨ

ਨਹੀਂ ਆਤਿ ਉਥਿ ਚਾਗ ਬਿਨਾ ਘਿਨਾਨ ਹੋਤ ।
ਨਹੀਂ ਆਉਕ ਉਦਹ ਉਥਿ ਆਉਚ ਜਗਤ
ਕਿਉ ਉਪਜਿ ਆਹੈ ਆਉਰ ਇਸ ਜਗ
ਤਕ ਕਰਤ ਕਉ ਦਹੈ ਆਉਰ ਇਸ ਜ
ਗਤ ਕ ਕਾਰਨੁ ਕਿਆ ਆਹੈ ਆਇ ਸਕਨ ।
ਮੁਥੀ ਚਾਹੈ ਪੀਚਤੁ ਹੋ ਸੰਬੁ ਹਸੋ

ਉਨਹੀਯੋਇਸਕਾਜੁਯੁਛੀਸੋਹਉਰੋਯੋ ॥ ੫ ॥
ਇਸਕਾਨਾਮੁਬੀਚਾਰਹੋਯੋਅਹਿਮਾਨ
ਤੇਸਭਉਪਜੇਹੋਯੋਅਹਿਮਾਨਸਾਬ
ਸਭਦੁਹਰੋਤਾਹੋਯੋਇਸਾਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾ
ਰਕਾਸੀਕਥਾਪਕਰਤਾਹੋਯੋਇਸਕਾਨਾਮੁ
ਬੀਚਾਰਹੋਯੋਇਸਜਗਤਕਾਕਰਨ

ਰੋਸੋਏਕਹੋਸੁਛਮਹੋਸਤਹੋਅਥਿਨਸੀ
ਰੋਸੋਸੋਅਨੇਕਘਟੋਕਕਾਰਨਮਾਟੀ
ਰੋਸਇਸਕਨਾਮਬੀਚਾਰਹੋਰੋਏਕੋ
ਸੁਛਮਹੋਗਿਆਤੁਹੋਅਥਿਨਸੀਰੋ,
ਇਸਕਨਾਮਬੀਚਾਰਹੋਅਮਾਤੁਮਾਨਿਰ
ਵਿਕਲਪਹੋਏਕਹੋਇਸਕਨਾਮੁਬੀਚ

ਰਹੈ ਦੇਹ ਬਹੁੰਤ ਉਸਾ ਬਿਲਕੁ ਰਹੁ ਅੰ

੬

ਰੈ ਦੇ ਨਕੋ ਏਕ ਕਰ ਜਾਨ ਦਾਇ ਸੀਕਾਨਾ ਮ

ਮਾਗਿਆ ਨਹੈ ਆਤਮਾ ਗਿਆਤਾ ਹੋ ਸ

ਭਭੇ ਪਰੇ ਹੋ ਦੇਹ ਅਗਿ ਰੈ ਮਰੁ ਦਿਸ ਰੋ ਦੋ

ਨਕੋ ਏਕ ਕਰ ਜਾਨ ਦਾਇ ਸੀਕਾਨਾ ਮਾ

ਗਿਆਨ ਹੋ ਆਤਮਾ ਚੇਤੰ ਨਹੈ ਪੁਰਨ ਹੋ

ਏਹ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਅਰੁ ਅਲਪ ਹੈ ਦੇ ਨੋ ਕੋਏ
ਕਕਰ ਜਾਨਣਾ ਇਸੀ ਕਾਨਾ ਮੁਅਰਿ
ਮਾਨਹੈ ਅਰੁ ਮਾਭੀ ਤਰਹੈ ਪ੍ਰਕਾ
ਸਕਹੈ ਏਹ ਬਾਹਰਹੈ ਤਾ ਮੁਸਹੈ
ਦੋ ਨੋ ਕੋਏ ਕਕਰ ਜਾਨਣਾ ਇਸੀ ਕਾਨਾ ਮੁ
ਅਰਿ ਮਾਨਹੈ ਜੋ ਸੁਭ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਹੈ

ਜੋਆਤਮਾਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ ਸੁਰਜਕੀ ७
ਨਿਆਈਅਮਕਾਪ੍ਰਕਾਸਨਾਹੈ ਸੁਰ
ਜਦਿਨਕੋਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈਗਤਕੋਨਹੀਤੋ
ਤਾਹੈਉਦੇਹਹਉਮੁਖਅਹਿਬਤਕ
ਹਿਤਾਹੈਬਹੁਮੇਰੀਦੇਹਹੈਜਲਤ
ਘਟਦਿਸਟੇਕੀਨਿਆਈਸਦਾਸੇ

ਬਹੁਮਸਚਦਾਨੰਦਹੋ। ਮੇਸਮਹੋਸਤਰ
ਅਸਤਰੁਪਜੁਹੇਦੇਹਜੇਮੇਨਾਹੀਏਹਜੇ
ਨਿਸਚਾਹੇਸੋਗਿਆਨਕਹੀਤਾਹੋ।
ਤੇਨਿਰਕਾਰਤੇਨਿਰਕਿਕਾਰਹੋ। ਅਭਿ
ਨਾਸੀਹੋ। ਅਸਤਰੁਪਜੁਹੇਦੇਹਜੇਮੇ
ਨਾਹੀ। ਏਹਜੇਨਿਸਚਾਹੇਸੋਗਿਆਨ

ਕਹੀਤਾਹੈ ਜੋਗਾਤਾਹੈ ਗਨਿਹਾਤਾਸ ੮
ਹੈ ਗਨਿਹਾਤਾਹੈ ਜੋਗਾਤਾਹੈ ਗਨਿਹਾਤਾਸ
ਅਸਤਰੂਪਜੁਹੈਦੇਹਜੋਮੇਨਹੀਇ
ਜਕਾਨਾਮੁਗੀਅਨਹੈ ਜੋਗਾਤਾਹੈ ਗਨਿਹਾਤਾਸ
ਤੋਅਕੀਹੈ ਗਨਿਹਾਤਾਹੈ ਗਨਿਹਾਤਾਸ
ਅਸਤਰੂਪਜੁਹੈਦੇਹਜੋਮੇਨਹੀਇ

ਸੀਕਾਨਾ ਮੁਗਿਆਨੁ ਰੋਹਾ ॥ ਚਉ ਨਿਰਮ
ਲਹੋ ਨਿਰਮ ਲਹੋ ਨਿਰਮ ਲਹੋ ॥ ਅ
ਨੰਤਰੋ ਜੁਧਹੋ ॥ ਅਮਰਹੋ ਅਸਤਰੁ ਪੁਰੁ
ਰੋਹੋ ਸੋਮੇ ਨਹੀ ॥ ਜਿਥੇ ਵਾਰਾ ॥ ॥
ਦੇਹ ਅਤੀਤੁ ਆਪਕੀ ਪੁਰਖ ਜਾਨਣਾ ॥
ਨਹੂ ਆਗੁ ਰੋਵਾਰਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮੀ

ਸੁਰਤਿ ਬਿਖੇ ਆਤਮਾ ਦੇਹ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਰਿ ॥ ੯ ॥
ਆਰੋਗਿ ਸਿਖੇ ਵਾਚਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿ ਮਾਮੇ
ਮੁਰਖ ਹੋ ਜੁ ਦੇਹ ਤੇ ਭਿੰਨ ਆਤਮਾ ਸੁੰਨ
ਆਨਾ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ੨ ॥ ਹੇ ਮੁਖਾ
ਬਦੇਹ ਕਰਿ ਭਿੰਨ ਕਰ ਕੇ ਸਰਬ ਬਿਅ
ਪੀਸੁ ਹੋ ਆਤਮਾ ਤਿਸ ਕਉ ਤੁਆ ਪਹੀ

ਸੁੰਨ ਕਿਉ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁੰਨ ਤ ਕੋ
ਨਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਆਤਮਾ
ਸੁੰਨ ਕਿਉ ਕਹਤਾ ਹੈ ਹੋ ਮੁਖ ਆਤਮਾ
ਦੇਹ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ ਦੇਹ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ
ਸੁੰਨ ਨਹੀ ਚੇਤਨ ਹੈ ਅਹੰ ਸਬਦ
ਜਹਾ ਜਿਉ ਠੇ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਏ ਕਹੈ ਨ

ਹੰਸਨਹੇ ਦੇਹਤੇਪਰੇਹੇ ਦੇਹਅਸਬੂਲ ੧੦

ਹੇ ਬਹੁਤ ਬਜਤੋ ਕਾ ਬਣਿ ਮਾਹੇ ਮਾਤ

ਮਾਣਕੇਹੇ ਦੇਹਮਾਤਮਾਨਾਹੀ ਮਾਤ

ਮਾਸਾਛੀਹੇ ਦੇਹਸਛਪਦਾਰਬਹੇ

ਦੇਹਮਾਤਮਾਕਿਉਕਰਹੋਵੇ ਗਿਰਦਾਰ

ਨਬਿਖੇ ਮਾਤਮਾਮਲੀਗਕਾਰਿ ਮਾਹੇ

ਸਾਹਿਬੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਜੀ
ਸਾਹਿਬੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਜੀ

ਐਸੇ ਬੇਦਾਵਿਏ ਆਤਮਾ ਅਕਾਸਕ
ਰਿਅਸਾਹਿਬੁ ਤਾਤੈ ਦੇਹ ਆਤਮਾ ਕਿਉ
ਕਹਿਹੋਵੇ ਕਰਮ ਕਾ ਭਾਇਓ ਭੀਆ
ਤਮਾ ਦੇਹ ਤੇ ਭੀਨ ਕਹਿ ਆਹਿ ਆਮਰ ਨ ਤੇ
ਉਪਰਾਂਤ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਉ ਦੁਰੀ ਜੁਆ
ਤਮਾ ਦੇਹ ਤੇ ਭੀਨ ਨ ਹੋਵੇ ਗਣਿਕ ਸਰੀਰ ਭੀ

ਅਨੇਕਵਸਤੂਕਾਬਦਿਅਹੈਅਵਿਕਾ ੧੧
ਗੀਰੇਚਲਹੈਅਸਤਰੂਪਹੈਤਤੋਇ
ਕਸਰੀਅਤਮਾਭੀਨਹੀਅੰਐਸੇਹੀ
ਦੋਨੋਦੋਹੋਤੇਅਤਮਾਭੀਨਹੈਸਰਬ
ਇਅਪੀਹੋਈਸਰਹੋਸਰਬਰੂਪਹੈ
ਸਤਤੋਨਿਅਗਹੈਅੰਐਸਾਜੁਹੈਅ

ਤੁਮਸ਼ਹੋਹੋਇਸਭਤਦੇਹਕਓਅ
ਗੁਮਾਤਮਾਕਓਭਿੰਨਭਿੰਨਜਾਨਣਾਜੇ
ਸੇਜਾਸਤਨੇਪੁਰਖਾਰਥਕਹਿਅਤੇ
ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਚਕੀਸਤਭਿੰਨਇਕਰਿਅਬ
ਦੇਹਅਸੁਆਤਮਾਕਓਇਕਹੀਕਰੀਤਾ
ਤੇਰੇਤੰਨ੍ਹੇਸੇਇਕਹੀਪੁਰਖੁਹੋ।

ਤਾਤੋਤੋਦੁਨਾਹੀ ਜੀਉਕਾਭਾਉਝੁਠ
ਤੈਜੈਸੇਰਸਵੀਵਿਖੈਅਨਜਾਦੈ
ਤੈਸਰਪਕਰਜਾਈਤੁਹੈਤੈਸੇਕ੍ਰਮ
ਜਾਨਦੈਕ੍ਰਮਾਈਤਾਹੈਜਗਤ
ਕਾਕ੍ਰਮਦਕ੍ਰਮਹੀਹੈਤਾਤੋਸਭ
ਹਮਹੀਹੈਯਾਬਿਆਪਅਰੁਬਿਆਪ

੧੨

ਕਏ ਮਿਥਿ ਮਾਥਾ ਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਕੇ ਮਰਥ
ਤੇ ਗਕਿਉ ਕਰਜਾ ਦੀ ਮੇ ਬਦਤੇ ਜਾ ਦੀ
ਮੇ ਬੇਦ ਕਿ ਮਾ ਕਾ ਹਿ ਮਾ ਹੇ ਬੇਦੇ
ਠਕ ਹਿ ਮਾ ਹੇ ਸਰਬਾ ਖਲੀ ਇੰਦੁ ਬ
ਹਮਤਾ ਤੇ ਦਨਾ ਹੀ ਬੇਦੇ ਨਾਨਤਨ
ਹੀ ਮਾਨਿ ਮਾ ਤਾ ਤੇ ਜੀਵ ਮਾ ਹੁਬ ਹਮ

ਬਿਖੇਭੇਦਨਾਹੀ ਏਸਭਨਾਮਰੂਪਬ੍ਰਹਮ ੧੨

ਮਹੀਹੀ ਬ੍ਰਹਮੇਵਸਰਬਨਾਮਾਨਰੂਪ ੦

ਨਵਿਧਾਨਚਹਾਕਰਮਾਨਾਮਾਪਿਸਮ

ਗਾਨਾਬਿਭਰਤੀਤਸੁਤਹਿਜਗਾਉ ਜੇਸੇ

ਸੁਵਰਨਤੇਉਪਾਜਿਮਾਹੇਸੇਸਰਬਰੂਪ

ਹੀਹੈ ਤੇਸੇਬ੍ਰਹਮਤੇਜੇਉਪਾਜਿਮਾਹੇ

੨

ਸੋਸਭਬ੍ਹਮਹੀਰੋ ਜੋਪੁਰਖੁਜੀਉ
ਅਰੁਬ੍ਹਮਬਿਖੋਭੇਦੁਜਾਣੇਗਾਤਿਸਕੁ
ਜਨਮਅਰਨਾਨਿਵਰਬੁਨਹੀਰੋਤਾਜੋ
ਸਰਬਭੂਤੋਕਉਅਤਮਾਕਰਿਜਾਨੋਤਿਸ
ਕਉਨਸੰਕਹੋਇਨਮੋਹਹੋਇ। ਇਹੁਸੀ
ਉਬ੍ਹਮਹੀਰੋ। ਇਹੁਬਾਤਬ੍ਹਮਦਾਰੰ

ਅਰੁ

ਨਾਵਿਖੇਕਹੀਹੈ। ਏਹਜਗਤਦੇਖੀਤਭੀ ੧੪

ਹੈ। ਅਗੁਬਿਵਹਾਰੁਤੀਦੇਤਹੈ। ਤਉਭੀ

ਝੁਠਹੈ। ਜੇਸੇਸੁਪਨਾਜਗਤਬਿਖੇ

ਠਹੈ। ਸੁਖੇਪਤਬਿਖੇਦੋਨਹੀ। ਅ

ਰੁਦੋਨਾਬਿਖੇਸੁਖੇਪਤਨਾਹੀ। ਏਹਤੀਨ

ਝੁਠਹੈ। ਤੀਨੇਗੁਣਤੇਉਪਜੀਹੈ। ਇ

ਨਕਾਦਿਸਟਾਬੁਟੇਕਹੈਨਿਤਹੈਸਾਤਿਹੈ
ਮਮਾਇਆਕਾਠਗਿਆਹੁਆਮੁੜ
ਅਨੇਕਤਾਕਉਦੇਖਤਾਹੈਜੇਸੇਸਿ
ਖੀਵਿਖੈਗੁਪਾਸੁਠਹੈਗਜਰੀਵਿਖੈਸ
ਗਪਸੁਠਹੈਠੇਸੇਬਹਮਾਬਿਖੈਜੀਉ
ਸੁਠਹੈਜੇਸੇਮਾਈਕਾਨਾਮੁਪਰ

ਰੰ ਤੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨਾ ਮੁਜੀ ਉਰੇ ਜੇ ੧੫

ਸੇ ਅਕਾਸ ਬਿਖੇ ਨੀਲ ਹੇ ਜੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹ

ਵਿਖੇ ਜਲ ਹੇ ਜੇ ਸੇ ਲਕੜੀ ਬਿਖੇ ਪੁ

ਰਪੁ ਹੇ ਤੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਖੇ ਜੀ ਉਰੇ

ਜੇ ਸੇ ਲਹਰੀ ਸਾ ਬਜਲ ਹੀ ਦੇ ਪੀਏ

ਜੇ ਸੇ ਪਾਤਰੁ ਪਕਰਤਾ ਬਾਹੇ ਤੇ ਸੇ

ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਜੋ ਸੋ ਸੁਨ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਥੋ
ਬੇਤਾ ਲਹੋ ਤੇਜੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇਜਹ
ਤੁਹੋ ਜੋ ਸੋ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੁ ਹੋ ਜੋ ਸੋ
ਅਕਾਸ਼ ਬਿਖੇ ਦੁਇ ਰੰਦ੍ਰ ਮਾਹੋ ਤੇਜੇ
ਆਤਮਾ ਬਿਖੇਜਹ ਤੁਹੋ ਜੋ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥ
ਵੀਨਾ ਮੁਪਟਹੋ ਅਰੁ ਤੰਤੁ ਨਾਮ ਪਟ

ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਜਗਤ ਨਾ ਮਸਾ ਬਧੁ ਮਹੀਭਾ ੧੬

ਸਤਾਹੈ ਸਤੁ ਬਿਓਹਰੁ ਬਹੁ ਮਹੀਭੈ,

ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ਮਾਜਤਾਹੈ

ਅਕਰਜ ਬਿਖੈ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਰਹਤਾਹੈ,

ਪਾਟਿ ਵਿਖੈ ਜੇ ਮਾਈਹੈ ਤੇ ਸੇਹੀ

ਸੁਗਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਾਥ ਜਗਤੁ ਬਹੁ ਮੁ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਮੁਖਿ ਮਹਿ ਮਹਿਮਾ ਕਰਿ

ਹੀਰੋ ਜੈਸੇ ਪਟਕੇ ਗਹਨ ਤੇ ਮਾਟੀਕੇ ।
ਗਿਹ ਨੁ ਹੋਤ ਰੇ ਰੇ ਮਾਤ ਮਾਸੁ ਪਦੈ ।
ਮਾਗਿ ਮਾਨ ਸਾਬ ਮਾਸੁ ਪਜਾਈਤ ।
ਰੇ ਜੈਸੇ ਮਾਗਿ ਮਾਨੀ ਮਰੁ ਗਿਅ ।
ਨੀਕਉ ਦੇਭਾਤ ਕੀਰ ਸੁਝੀ ਦਿਖਾਈ ।
ਦੇਤੀ ਰੇ ਪਟ ਜੈਸੇ ਮਾਟੀ ਰੇ ਦੇਹ

ਤੇਸੇਬਰਮਹੀਰੇ ਇਹੁਆਤਮਾਹੋਇਹੁ ੧੭

ਦੇਹਰੇਇਹੁਭੇਦਮੁਕੁਕਰਤੇਰੇ ਜੇਸੇ

ਜਿਪੀਵਿਖੇਰੁਪੇਕਾਭਰਮੁਹੋਤਾਰੇ

ਅਰੁਕਸਵੀਕਉਸਰਪੁਜਦੀਤਾਰੇ

ਤੇਸੇਆਤਮਾਕਉਮੁਕੁਦੇਹਕਰਜਾਇ

ਆਰੇ ਜੇਸੇਪ੍ਰਥਵੀਕਉਪਟਮ

ਰੁਤੰਤੁਕਉਪਟੁਕਹੀਮੇਰੇਰੇਰੇਸੇਮੁਕੁਨੇ
ਅਤਮਾਕਉਜਗਤੁਕਰਿਜਾਨਿਆ
ਹੇਜੇਸੇਸੁਦਰਨਕਉਤੁਖਦੁਆਅਰ
ਜਲਕਉਤੁਹੀਗਾਹੇਸੇਅਤਮਾਕਉ
ਜਗਤੁਜਦੇਰੇਜੇਸੇਕਾਸਟਕਉ
ਪਰਾਅਹੁਜੇਸੇਲੋਰੇਕਉਖੜਗੁ

ਤੁੰਯੋ ਅਤੁ ਮਾਕਉ ਜਗਤੁ ਸਿੰਧੋ ਜਲਾਇ ੧੮

ਪੇਬਿਛਕੀਛਾਇ ਮਾਕਉ ਬਿਛਕਰਿਸਿ ।

ਦੀਤੁ ਹੋ ਤੁੰਯੋ ਅਤੁ ਮਾਕਉ ਮਾਤੁ ਮਾ

ਮਾਗਿ ਮਾਨੀਐ ਉਕਰਿ ਜਾਣਤੋ ਹੋ ਸੇ

ਜੋ ਨ ਉਕਾ ਬਿਖੈ ਬੈਠੈ ਉਕਨ ਹੋ ਲੋਕਰ

ਲਤੈ ਭਾਜਤੋ ਹੋ ਤੁੰਯੋ ਅਤੁ ਮਾਕਉ ਬਿਖੈ

ਕੋ

ॐ
३

ਉਹੋ ਜੈਸੇ ਜਲੀ ਵਸਤੁ ਪੀਲੀ ਦੇਖੀਤੀ

ਹੈ ਤੈਸੇ ਮਾਤਮਾ ਬਿਖੇਜੀ ਉਹੋ ਜੈਸੇ

ਭਕੇ ਭਗਮਾ ਸਾਬ ਸਤ ਕਰੁ ਭਗਮਾ ਤਾ ਦੇ

ਖੀਤਾ ਹੋ ਤੈਸੇ ਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇਜੀ ਉਦੇਖੀ

ਤਾ ਹੋ ਜੈਸੇ ਚਮਾਤੀ ਭਗਮਾ ਏਵਰ ਤੁਲਾ

ਕਾਨ੍ਹ ਦੇਖੀਤਾ ਹੋ ਤੈਸੇ ਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇਜੀ

ਉਹੋ ਜੇਸੇ ਵਡੀਆ ਵਸਤੂ ਰਤੇ ਛੋਟੀ ੧੯
ਆਦੇ ਖੀਤੀਆ ਹੋ ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ
ਜੀਉਹੋ ਜੇਸੇ ਐਕ ਸਾਥ ਛੋਟੀ ਵਸਤੂ
ਦੇ ਖੀਤੀ ਹੋ ਬਡੀ ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਜੀ
ਉਹੋ ਜੇਸੇ ਕੁੰਦਰੂ ਮਾ ਵਿਖੇ ਜਲੁ ਦੇ ਖੀਤ ਹੋ
ਅਰੁ ਜਲਾ ਬਿਖੇ ਕਾਚ ਦੇ ਖੀਤ ਹੋ ਤੇਸੇ

ਆਤਮਾ ਬਿਖੇਜੀਉ ਧੋ ਜੇਸੇ ਮਦ ਬਿਖੇ
ਆਗਨਿ ਜੇਸੇ ਅਗਨਿ ਬਿਖੇ ਮਦਾ,
ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਜੀਉ ਜੇਸੇ ਦਿਸਾ
ਕੁਮਹਰ ਭਾਹੇ ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਜੀਉ ਧੋ
ਜੇਸੇ ਬਾਹਰ ਕੇ ਚਲਤੇ ਚੰਦੁ ਮਾਚਲ
ਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਉਤ ਧੋ ਤੇਸੇ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ

ਜੀਉਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਮਾਗਿ ਮਨ ਕਰਿ ਕਰਿ २०

ਮਾਤ ਮਾਵਿ ਬੇਦੇ ਹਜਾਈ ਤਾਰੇ ਗਾਮ ०

ਨਸਾ ਬਦੁ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ

ਅਸਥਾਵਰ ਨੀਗਾਮ ਸੁਬ ਜਗਤ ਮਾਤਮ ०

ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਮਾਤੁ ਬਦੇ ਹਕਾ ਅਰੁ

ਮਾਤ ਮਾਕਾ ਭੇਦ ਕਹਾ ਜੋ ਤੇਵੇ ਤਾਤੇ

ਆਤਮਾ ਕਉ ਜਾਨ ਕਥਿ ਕਾਝ ਬਿਭੀਤ
ਕਰੈ ਜੇਕਛੁ ਪਾਠ ਭਧ ਕਾਭੇ ਜਿਸ
ਆਇ ਪਾਪ ਭਰਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਭਰੋ
ਹਰਖ ਸੋਕ ਮਾਨੇ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਗਿਆ
ਨੀਕ ਰਿਭੇ ਜੋ ਗਿਆ ਨ ਕੇਭੀ ਪਾਠ
ਧਵੇ ਰੁਭੀ ਨਹੀਂ ਸੋਭੀ ਮੈਂ ਸਿਕਰਾ ਚਰ

ਜਏਹ ਬਾਤ ਦੂਰ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਉਤਾ ਹੋ ॥ ੨੧

ਗਿਆਨ ਹੂਏ ਤੇ ਪ੍ਰਾਗਭ ਧਰਾ ਹਿਤਾ ਨਹੀ

ਕਾਰੇ ਤੇ ਦੇਹ ਮਾਦਿ ਤੂਠ ਹੋ ॥ ਤਾਤੇ ਪ੍ਰਾਗਭ

ਧਕਾ ਸਤ ਹੋਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਜੋ ਕ ॥ ੨੨

ਰਮ ਹੋ ਤਿਨ ਕਾਨਾ ਮੁਪ੍ਰਾਗਭ ਧਰਾ ॥ ਤਾਤੇ

ਗਿਆਨ ਕੇ ਉਪਜੇ ਤੇ ਜਨਮ ਹੀ ਨਹੀ

ਪ੍ਰਾਗਭੁਪਕਰਾਤੋਰੋਵੈ ਸੁਪਨੇਵਿਖੈ
ਸੇਦੇਰੋਰੋ ਤੇਜੇਹੀ ਜਾਗਤੁਕੀਭੀਦੇਰ
ਹੈ ਭਾਤੇ ਪ੍ਰਾਗਭੁਪਕਰਾਤੋਰੋਇਮਜਸ
ਤਕਕਾਰਨਉਪਦਨਬ੍ਰਹਮਰੋ ਜੇ
ਜੇਪਟਕਾਉਪਦਨਮਾਟੀਹੈ ਭਾਤੇਸ
ਭਜਗਤੁਬ੍ਰਹਮਰੀਹੈ ਜੇਜੇਰਸਤੀ

ਕਉਛੋ ਡਕ ਰਿਸਹ ਪਜਾਨ ਤੇਹੋ ਭੈਸੇ ਮੁਕ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਉਛੋ ਡਕ ਰਿਜਗਤ ਕਉਦੇਖ
ਤੇਹੋ ਜਬ ਕਸਕਾਗਿ ਮਾਨਹੁ ਮਾਤਬ
ਸਰਪ ਕਾਗਿ ਮਾਨ ਦੁਰਹੋ ਤੇਹੋ ਭੈਸੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਜਾਨ ਦੇਤੇ ਜਗਤੁ ਨਹੀ ਰਹਤ
ਜਬ ਜਨਮੇ ਮਰਦੇਹ ਮਰੁ ਜਗਤ ਤੀ

ਨੇਤੁ ਠਹੁਏ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਭਧਕ ਹਾਰੇ,

ਪ੍ਰਭ ਭਧੀ ਗਾਇਆ ਅਰੁ ਬੇਦ ਜੁ ਕ

ਹਿਤਾਹੇ ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਭਧਕ ਹਿਤਾਹੇ, ਏਹ

ਬਾਤ ਸੁਣ ਬੁਧਿ ਵਾਝਿ ਮਠਿ ਕਉ ਤੇ

ਮੁਹੇ, ਬੇਦ ਕਾਤਾਤ ਪਰਜਾਏ ਹੀਰੇ,

ਜੋਗਿਆਨ ਕਉ ਪਜੇਤੇ ਸਭ ਕੁ ਗਮ ਦੂ

ਰਹੋਤੇਹੋ। ਅਬਮੇਸੀਕਰਚਾਰਜਗਿਆ ॥ ੨੩

ਨਕੀਸਿਧਤਾਕੇਕਾਰਨਾ। ਪਦਗਹਿਅੰਗ

ਕਾਰਿਭਾਹੋ। ਨਿਤਅਭਿਆਸਾਬਿਨਾਅ

ਤਮਗਿਆਨਨਹੀਹੋਤਾ। ਭਾਤੇਸਦਾਅ

ਭਿਆਸਕਰੋ। ਯਾਮਕਰੋਨੇਮਕਰੋ। ਤਿਸ।

ਗੁਕਰੋ। ਮੇਨਕਰੋ। ਦੇਸਭਯਾਸੇਵੋ।

ਕਾਲਪਛਾਨੈ॥ ਅਸਨਕਰੈ॥ ਮੂਲ
ਬੰਧਕਰੈ॥ ਦੇਹਕਉਸਮਕਰੈ॥ ਪ੍ਰਤ
ਅਹਾਰਧਾਰਦਾਕਰੈ॥ ਆਰਮ
ਧਿਆਨਕਰੈ॥ ਸਮਾਧਕਰੈ॥ ਇਹ
ਪਿਰਹਅੰਗਾਰੈ॥ ਜੋਗਿਆਨਹੁਅੰ॥
ਚਾਰੈ॥ ਤਉਇਨਕਉਕਰੈ॥ ਸਭਜਗ

ਤਬਹਮਹੀਰੋਏਹਜੁਨਿਸਚਾਰੋ॥ ੨੪

ਜੇਯਮਕਹੀਤਾਰੋਏਹਮਕੀਭਾਵ

ਨਾਕਰੋਏਮਦਰਭਾਵਨਾਨਕਰੋਏਇ

ਸਕਾਨਾਮਨੇਮਕਹੀਤਾਰੋਏਸਭਥ

ਹਮਜਾਨਕਰਿਜਗਤਕਾਤਿਅਗਰਥ

ਰਨਾਇਸਕਾਨਾਮਾਤਿਅਗਾਰੋ॥

ਜਹਾਮਨਬੁਧਿਕੀਗਾਮਨਹੀਸੋਬ੍ਹਰ
ਮਹੈਏਹਬਾਤਸਮਝੈਤੇਇਸਕਾਨੰ
ਸਮੇਨਹੈਅਮਰੁਪਕਰਿਕੇਬੈਠ
ਰਦਾਇਹਮੂਰਖੋਕਾਮੇਨਹੈਅਮ
ਤਮਾਇਖੇਜਗਤਕਹੀਨਹੀਪਾਣੀ
ਭਾਏਹਬਾਤਸਮਝੈਤੇਇਸਕਾਨੰ

ਮਾਇਕਾਤਰੇ ਸੁਭਜਗਤਜਿਸਾਦਿ ੨੫

ਖੇਲੀਨਹੈ ਜੋਬ੍ਰਹਮਹੈ ਏਹਬਤ

ਜਮ੍ਹੇਤੇਇਸਕਾਨਾਮਕਾਠਗਿਅੰ

ਨਹੈ ਜਿਸਸਾਬਸੁਖੀਰਹੈ ਜੋਅੰ

ਸਨਕਹੈ ਸਭਭੋਕੋਕਾਮੁਭਬ੍ਰਹਮ

ਹੈ ਏਥਿਭ੍ਰਜਾਨਦਾਇਸਕਾਨਾਮੁਮੁ

ਲਬੰਧੰ ਪਰੋ ਸਮਜੁਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਤਿਸਵਿ
ਬੇਲੀਨ ਹੋਦਾਇਸ ਕਾਨਾ ਮਸਮਾਨ
ਤਾਤੋ ਸੁਪਰੋਇ ਬੇਠਦਾਇਹ ਸਮਾ
ਨਤਾਨਾਹੀ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਕਾਰਿ ਜਨਨਦੰ
ਜੇਰੇਖੀਏ ਸੁਦੀਏ ਸਮਾਈਏ ਸੋਸ
ਭ ਬ੍ਰਹਮਾਹੀਰੋ ਜਗਾਤ੍ਰਿਕਟੀਲੀ

ਨਹੋਇਜਤੀਹੋਇਸਕਾਨਮਾਦਿਸਦ ੦੨੬
ਹੋਨਾਸਕਾਮਗਰੀਦੇਖਦਾਸੇ
ਦਿਸਦਨਹੀਅਨਬੁਧਿਚਿਤਸਭ
ਉਕਉਧਮਹੀਕਰਿਜਾਨਦਾਸਭ
ਬਿਤਉਕਾਰੋਕਦਾਇਸਕਾਨਮਪਦ
ਆਮਹੋਸੇਬੁਧਮਹੀਹਾਇਸਕਾ

ਤਕਾਨਾ ਮੁਪੁਰਦ ਪ੍ਰਦਾ ਆਮਰੇ ਸ
ਦਾ ਬਿਤਕਉ ਨਿਚਲ ਕਰਦਾ ਇਸਕਾ
ਨਾਮੁ ਕੀਤਕਰੇ ਸੁਨੁ ਜਗਤ ਕਉ ਮਿ
ਥਿਆ ਜਾਨਦਾ ਜਾਣਕਰਿ ਨ ਖੋਪਕਰ
ਦਾ ਇਸਕਾਨਾ ਮੁਰਿਚਕਰੇ ਜਗਜ
ਹਮਨੁ ਜਾਵੈ ਤਹ ਬਹਾ ਬਹਾ ਮਹੀਦੇ

ਖੋਇਹ ਪ੍ਰਾਣਾ ਮੁਖ ਬੇਕੀ ਓਕਾਰੇ ॥ ੨੭

ਨਾਸਕਾਕਾ ਦ ਬਾਉ ਦਾਇਹ ਪ੍ਰਾਣਾ ਮੁਖ ॥

ਮਮੁਕੁ ਓਕਾਰੇ ॥ ਬਿਖੇ ਜੁਹੇ ਸਬਦ ਮੁਖ

ਦਾ ਤਿਨ ਕਉ ਆਤਮਾ ਜਾਣਕਾਰਿ ਤਿਨ

ਕਉ ਵਸਕਰਦਾ ॥ ਇਸ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਤ

ਅਹਾਰੇ ॥ ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਜਾਵੇ ॥

ਭਾਬ੍ਰਹਮਾਹੀਦੇਖੋਇਸਕਾਨਾਮ
ਧਾਰਣਾਹੈਮੇਭ੍ਰਹਮਹੋਜਬਏਹਬਿ
ਭੁਜਿਸਚਲਤਈਏਤਬਧਿਮਾਨ
ਜਾਨਣਾਜਬਾਬਿਤਾਨਿਗਬਿਕਾਰ
ਹੋਵੈਤਬਜਗਤਮਕਾਰਕਛੋਰਕ
ਹਿਬ੍ਰਹਮਾਕਾਰਕਉਪਾਵੈਤਬਜਾ

ਈਇਸਾਮਾਪਲਾਗੀਹੋਇਹਸਮਾ ੩੮

ਧਤਬਲਕੁਰੇਜਬਲਗਾਮਾਪਹੀਬ

ਰਮਨਹੋਵੇਬਹੁੜਤਿਸਕੇਓਪਰੰਤ

ਪੁਰਨਹੋਵੇਬਹੁੜਤਿਸਕਾਰੁਪਬ੍ਰ

ਮਹੀਹੋਜਬਸਮਾਪਕਰਨਲਾਗੇ

ਤਬਾਬਿਪਨਬਹੁਤੁਰੇਤੋਰੇਬਾਤੇਬ

ਬੇਕੀ ਪੁਰਖੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੁਰਕਰੈ ॥ ਉਦ
ਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਾ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਅਰਮ
ਲਸ ਅਰੁ ਤੇਗੋ ਕੀ ਬਾਛਾ ਅਰੁ ਲੋਹ
ਇਜਾਦਾ ॥ ਅਰੁ ਤੇਗੋ ਦੁਕੀ ਬੁਧਿ
ਅਰੁ ਬੀਚ ਕੋਈ ॥ ਅਵਰ ਕਾਰਜੁ ਅੰ
ਇਪੜੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਰੋਇ ॥ ਅਵੇ ਕੋਈ ਰੋਗ

ਉਪਜਾਏ ਮਨੁਸੁ ਨਹੋਇ ਜਾਇ ੨੯

ਇਨੋ ਬਿਘਨਉ ਕਉ ਦੁਰਕਰਨ ਕਾਉਪ ।

ਉਕਰੈ ਗਜਿਬ੍ਰਹਮਹੋਤਉ ਬ੍ਰਹਮਹੀਰੋ

ਵੈ ਜੋਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮਨਾਹੀਤਉ ਬ੍ਰਹਮੁ ੩੦

ਨਹੋਵੈ ਤਾਭੇ ਬ੍ਰਹਮਹੀਭਾਵਨਾਕਰੈ

ਜਾਭੇ ਬ੍ਰਹਮੀਹੋਵੈ ਗਜਿਪੁਰਖਬ੍ਰਹ

ਮਾਥ੍ਰਿਤਛੇਛੇਅਵਗਥਿਤਕਰਤੇ
ਤੇਨਹਪਸਕੇਤੁਲਤੇਜੇਬਹਮਥਿ
ਤਜਾਨਪੁਰੇਤਿਨਹੀਕਉਬ੍ਰਹਮਥਿ
ਤਉਦੇਹਤੀਤੇਅਸੁਪਾਚਿਤਵ
ਠਿਓਕਉਨਹੀਤੋਤੀਕਾਰਨਬਿਨ
ਕਾਰਜਦੇਖੀਥੇਨਹੀਤਾਤੇਕਾਰਜ

ਕਉਕਾਰਨਪੀਜਾਏਕਾਰਨਕਉਜਾ

੩੦

ਏਕਾਰਨਕਉਭੁਲਾਏਪੀਛੇ

ਨਿਗਕਾਰਹੀਰਹੇਗਦਿਸਕਉਦਿ

ਮ

ਜਾਟਿਕਾਰਿਕੇਬ੍ਰਹਮਪੀਕਉਚਿਤਦੇ

ਮਾਤਾਤੋਬ੍ਰਹਮਪੀਹੋਏਬਹੁਸਮਾਪ

ਸੰਜੁਗਾਤਹੋਇਕਠਿਜੇਸੇਕੀਟਭਿ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਸਾਥਾਭਿੰਗਾਹੀਰੋਤਾਰੋਤਿਸੇਬ
ਹਮਾਧਿਅਨਸਾਥਬ੍ਰਹਮੀਰੋਵੇ,
ਏਨੇਅੰਗੋਕਰਕੇਜੋਜੁਗਤੁਹੋਇ
ਸਕਾਨਮੁਰਾਜਨੋਗਹੋਗੁਰੋਅਰ
ਦੇਦੁਤਾਮੀਜੋਸਮਰਥਹੋਤਿਨਕਉਤਿ
ਹਬਾਤਸੁਲਭਹੋਜਿਨਕਾਚਿਤੁਤੁ

ਸ

ਧੁੱਤੋਤਿ ਨਕਉਕਹਾਰੈ ਗਜਿੰਜੁਧ

ਚਿਤਵਾਇਕਉਹਠਜੋਗਾਰੈ

ਗਇਤਿਅਪੋਖਗਿਆਨਸੰਧੁਰ

ਨੰ. ੧੧੦

49 62.

੩੭

ਅ

M-3262

